

Sygn. akt V CZ 39/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku J. O.

przy uczestnictwie A. O.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 lutego 2013 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie w przedmiocie kosztów

postępowania odwoławczego zawarte w postanowieniu Sądu Okręgowego

z dnia 12 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 12 maja 2011 r. oddalił apelację uczestnika postępowania A. O. i zasądził od niego na rzecz wnioskodawczynie J. O. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.

Uczestnik postępowania A. O. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach. Wnosząc o uchylenie postanowienia skarżący zarzucił naruszenie art. 109 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. poprzez przyznanie wnioskodawczynie zwrotu kosztów postępowania odwoławczego pomimo braku wniosku w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 520 § 2 k.p.c., jeżeli uczestnicy postępowania nieprocesowego są w różnym stopniu zainteresowani jego wynikiem lub ich interesy są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. W sprawach rozpoznawanych w trybie nieprocesowym zastosowanie ma art. 109 § 1 k.p.c., w myśl którego roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów, albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych, z tym że o kosztach należnych stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego sąd orzeka z urzędu. Przepis ten, na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., odpowiednio stosuje się również w postępowaniu odwoławczym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V CZ 155/11, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2011 r., II CZ 55/11, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., III CZ 47/10, nie publ.).

Jak wynika z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 12 maja 2011 r. pełnomocnik wnioskodawczynie złożył wniosek „o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych” (k. 456 akt). Protokół rozprawy stanowi sprawozdawczy dokument urzędowy korzystający z domniemania prawdziwości oraz prawidłowości zawartych w nim stwierdzeń

i oświadczeń (art. 244 k.p.c.), którego celem jest miarodajne stwierdzenie istnienia lub nieistnienia faktów istotnych dla przebiegu postępowania w sprawie, utrwalenie przebiegu posiedzenia i innych czynności określonych w art. 158 § 1 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2011 r., IV CSK 407/11, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2010 r., III CSK 178/09, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2008 r., I CSK 225/08, niepubl.). Uczestnik postępowania nie złożył wniosku o sprostowanie protokołu rozprawy (art. 160 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.). W tym stanie rzeczy nie znajduje potwierdzenia zarzut skarżącego naruszenia art. 109 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. na skutek nieuwzględnienia wygaśnięcia roszczenia o zwrot kosztów postępowania odwoławczego.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c., 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.